

**UNGARISCHER SEELSORGEDIENST DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT**

Wien 1., Dorotheergasse 16, Honlap: <http://reformatus.at/> E-Mail: bemaref@gmail.com,

Dr. Karvansky Mónika református lelkész, Tel.: +43 699 188 780 68, E-Mail: monika.karvansky@reformatus.at

*****

„Krisztus mondja: Halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.” (Jelenések könyve 1,18. vers)

A TEMPLOMI ISTENTISZTELETEK ÚJRA ELMARADNAK!

ÜNNEPRE KÉSZÜLŐ TESTVÉREK!

Sajnálattal értesítjük a Testvéreket, hogy a 2021. március 29-én kihirdetett szigorítás és a lezárás (Lockdown) meghosszabbítása értelmében az osztrák református gyülekezet presbitériuma azt a döntést hozta, hogy április 1-től 11-ig nem tartható templomi istentisztelet a Bécs-Belvárosi református templomban.

A gyülekezet kuratóriuma és a lelkipásztor megtett mindent annak érdekében, hogy legalább az ünnepi istentiszteleteket megtarthassuk, de sajnos a jelen helyzetben ez sem lehetséges. Szomorú szívvel, de Isten akaratát elfogadva mondjuk ki: „*legyen meg a te akaratod, Uram!*” 2021-ben is templomi istentisztelet nélkül, otthonainkat templommá szentelve szeretneink körében, szűk családi gyülekezetben emlékezhetünk nagypénteken Jézus érettünk hozott áldozatára és húsvétkor harmadnapon való feltámadására.

Ebben a jelenlegi nehéz helyzetben bátorítson mindnyájunkat a mellékelt húsvéti igemagyarázatból kihangzó ünnepi üzenet: a Feltámadott megérkezik az őt szeretőkhöz és a nehéz élethelyzet ellenére el nem múló örömmel szenteli meg ünnepünket és életünket.

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEK MEGTEKINTÉSÉNEK LEHETŐSÉGE – a televíziós közvetítés és az online-istentiszteletek elérhetőségéről az alábbi honlapon is tájékozódhatnak: <https://reformatus.hu/mediumok/online-kozvetitesek/>

ISTENTISZTELETEK ÁPRILISBAN - A lezárás (Lockdown) meghosszabbítása esetén április 11 után a templomi istentiszteletek elmaradnak! Amint újra lehetségessé válik, megtartjuk a templomi istentiszteleteket, melyről értesítést küldünk e-mailben, postai úton, ill. a gyülekezet honlapján és Facebook-csoportban (Ausztriai Magyar Reformátusok) is közzé tesszük.

LELKIGONDOZÁS, DIAKÓNIA, EGYHÁZI ÜGYINTÉZÉS, KAZUÁLIS SZOLGÁLATOK - A lelkipásztor telefonon, e-mailben elérhető, valamint szükség esetén személyes találkozásra is van lehetőség.

ÜNNEPI ADOMÁNYOK, PERSELYPÉNZ, GYÜLEKEZETI TÁMOGATÁS – az Isten dicsőségére szánt adományokat a gyülekezet bankszámlájára van lehetőség befizetni.

IMÁDSÁG – FELHÍVÁS – Hordozzuk imádságban Isten előtt egymást, imádkozzunk gyülekezetünkért, egyházunkért, népünkért; kérjük Istent, hogy a beteg világunkra árassza ki gyógyító kegyelmét, adja meg számunkra a viszontlátás örömét.

***A FELTÁMADÁS ÖRÖMHÍRÉVEL KÍVÁNUNK ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
GYÜLEKEZETÜNK TAGJAINAK, ÉS SZERETTEIKNEK!***

Bécs, 2021. március 30-án

A gyülekezet vezetősége

TALÁLKOZÁS A FELTÁMADOTTAL – TOVÁBBADNI AZ ÖRÖMHÍRT

„A hét első napján, korán reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária odament a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírbolt elől. (...) Mária pedig a sírbolton kívül állt és sírt. Amint ott sírt, behajolt a sírboltba, és látta, hogy két angyal ül ott fehér ruhában... Azok így szóltak hozzá: Asszony, miért sírsz? Ő ezt felelte nekik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom hova tették. Amikor ezt mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem ismerte fel, hogy Jézus az. (...) Jézus néven szólította: Mária! Az megfordult, és így szólt hozzá: Rabbuni! – ami azt jelenti: Mester. Jézus ezt mondta neki: Ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyához, hanem menj az én testvéreimhez, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez. Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki.”

(János evangéliuma 20, 1-18 válogatott versek)

Húsvét hajnalán a gyász terhével és szomorúságával érkezett magdalai Mária Jézus sírjához. A fájdalom megdöbbenéssel párosult, mikor meglátta, hogy a sírbarlang bejárata nyitott, a kő el volt hengerítve. Ekkor kezdetét veszi a rémület húsvét reggeli futása: Mária fut a tanítványokhoz a hírrel, a tanítványok futnak Máriával vissza a sírhoz. A rémület hatása egy pillanatra feledteti a gyász fájdalmát és lendületbe hozza őket. Az elmúlt napok megpróbáltatásai és szörnyűségei után még ez is! Mi történhetett?!

A tanítványokban kavargó érzések, az „és mégis úgy van, ahogyan nekünk mondta?” kérdés és a válasz keresése után hazaindultak, míg Mária a sírnál maradt, és a ránehezülő gyász terhe, valamint a történetek felkavaró eseményeinek feszültsége újra sírásban oldódott fel. Ekkor két angyal és Jézus is odalép a síró asszonyhoz és megkérdézik szomorúságának okát. Máriát a gyász és a történetek annyira felkavarták, hogy először nem ismerte fel a mellette álló Jézust, csak amikor néven szólította őt. Mikor meghallotta nevét attól, aki úgy szólítja őt, mint ahogyan senki más, csodálkozással vegyült örömkialtásban tört ki. Mekkora öröm és egyben mekkora meglepetés lehetett Mária számára, hogy akinek a holtestét kereste, akit elsíratott, ott áll vele szemben és néven szólítja.

Jézus búcsúbeszédeiben előre vigasztalta, lelkiigondozta és biztatta tanítványait, többek között ezekkel a szavakkal: „Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem. (...) Bizony, bizony, mondom nektek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömmé fordul. (...) Így most ti is szomorúak vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veheti el tőletek: és azon a napon nem kérdeztek értőlem semmit.” (János 16,16.20.22) És Mária már nem sír, nem kérdez – örül a szíve és ezt az örömet senki nem veheti el tőle!

Jézus feltámadt! És ahogyan földi életében sem kapkodott, rohant, úgy feltámadottként sem az emberi értelemmel elgondolt fontosabb feladatai után indult, hanem először odament egy síró asszonyhoz, hogy abban az örömben részesítse az őt szeretőt, amely mindent felülmúl és elvehetetlen. Ez az „isteni prioritás”, amit nekünk, embereknek, olyan nehéz megértenünk, megélnünk, pedig nagyon fontos lenne: odalépni a szomorúságot, a gyászt, a fájdalmat, a betegséget, a kétséget hordozó emberhez: megkeresni azt, aki elveszett, aki egyedül maradt, akinek fáj az élet.

Miután Mária találkozása a feltámadott Jézussal az öröm forrásává vált, szomorúsága örömmé fordult, azután Jézus egy feladatot bízott rá: „Menj és vidd el ezt az örömhírt az én testvéreimhez! Mondd el nekik is, hogy mi történt, hogy ebben az örömben ők is részesülhessenek. A megváltás terve sikerült és Isten üdvterve folytatódik tovább, felmegyek az Atyához.” Ahogyan Máriára, úgy mindazokra feladatot bíz a Feltámadott, akik ennek az örömteljes találkozásnak részesei lehetnek. Mondjátok el, hogy Jézus feltámadásának győzelme a tiétek is!

A világot és a mi életünket több mint egy éve beárnyékoló világjárvány miatt az aggodalom, a fájdalom, a reményvesztettség, az egyedüllét, a félelem és a gyász „temetőkertjeiben” sokszor hang nélkül síró ember mellé a törődés szeretetével ma is odalép a Feltámadott, néven szólítja, és ebben a megszólításban ott van a megértés, a vigasztalás, a bátorítás. A 21. században élők szomorúsága is örömmé lesz, ha mi, akiket már néven szólított Jézus, elmondjuk, tovább adjuk, hogy az örömet elzáró nehéz, súlyos kő elmozdult, a sír üres és Jézusban mindenkire az élet fénye ragyog. Évezredek átívelő üzenet ez, mely embertől emberig, nemzedékről nemzedékre futótűzként terjedő örömhír, ami ma is olyan elemi erővel hat a kereső, bizonytalan, szomorú emberre, mint a legelső alkalommal. Találkozni a feltámadott Jézussal, vigasztalást nyerni életfájdalmainkra, bátorítást nyerni életkihívásainkhoz, szomorúságunkat el nem múló örömmé cserélni és ezt a hírt elvinni mindenkire, aki fontos számunkra, megmutatni az egész világnak – ez húsvét ajándéka mindnyájunk számára. Ezt az áldott találkozást kívánom húsvét ünnepén és annak az el nem múló örömmel a megtapasztalását, mely örökre megmarad. **És akkor már mi sem kérdezzük semmit... örülni fog a szívünk.**

Dr. Karvansky Mónika református lelképítész